

Dozorčí rada Českého svazu tanečního sportu

TK Maestro, z.s.
Na Strži 1683/46
140 00 Praha 4

V Praze 8.12.2019

Věc: Stanoviško DR ČSTS k podnětu kolektivního člena TK Maestro, z.s.

Vážení,

Dozorčí rada ČSTS obdržela Váš podnět ve věci níže uvedeného dotazu:

„Je možné zaplatit členské příspěvky členů našeho klubu formou započtení vystavených nezaplacených faktur našeho klubu vůči ČSTS“?

K uvedenému dotazu uvádíme:

Platby členských příspěvků jsou upraveny Stanovami ČSTS, a to zejména ustanovením Článku 5 - Členství a jeho formy, Článku 6 - Práva a povinnosti členů, Článku 21 - Majetek a finanční hospodaření ČSTS a dále pak Finančním řádem ČSTS, a to ustanovením § 3 - Příspěvky členů ČSTS. Vzájemný zápočet pohledávek je upraven § 1982 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), platí, že v případě, že si strany dluží vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze pak přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh.

Mezi podmínky, za kterých je možné přistoupit k započtení vzájemných plnění, tedy patří skutečnost, že zde existují minimálně dvě pohledávky, které vůči sobě strany mají navzájem (např. nárok kolektivního člena na úhradu splatné faktury vystavené vůči ČSTS a nároku ČSTS vůči kolektivnímu členu na úhradu jeho členských příspěvků) a tyto pohledávky jsou stejného druhu (obě jsou peněžitými pohledávkami). Další důležitou podmínkou v této souvislosti je, aby mezi stranami nebyla možnost započtení vzájemných pohledávek vyloučena (např. smluvně, nebo vnitrosvazovou legislativou, což v rámci ČSTS vyloučeno není), pohledávka zároveň nesmí být nejistá nebo neurčitá, jinak není způsobilá k započtení (pohledávka musí být jasně vyčíslena co do výše a důvod jejího vzniku musí být v souladu s vnitřní legislativou).

Další zásadní podmínkou je, že strana zápočtu musí být vlastníkem započítávaného nároku. V případě kolektivního člena je tento vlastníkem nároku pouze v případě, že se jedná o platbu členského příspěvku dle § 3 odst. 2. Finančního řádu tj. pouze základního členského příspěvku či rozšiřujícího členského příspěvku kolektivního člena, případně správního poplatku dle § 5 Finančního řádu hrazeného kolektivním členem. Pouze tyto pohledávky je možné učinit předmětem zápočtu.

V případě členských příspěvků individuálních členů hrazených podle § 3 odst. 1 jsou tyto hrazeny buď individuálním členem přímo na účet ČSTS nebo zprostředkovaně úhradou kolektivnímu členu, který je poté uhradí na účet ČSTS. Vzhledem k tomu, že individuální členství v ČSTS je kolektivním členem pouze zprostředkováno a platby členských příspěvků individuálních členů nejsou platbou kolektivnímu členu, ale přímo ČSTS není kolektivní člen jejich vlastníkem a tento jejich platbu ve prospěch ČSTS pouze zprostředkovává a tedy není vlastníkem na jeho účet uhrazených členských příspěvků individuálního člena, nemůže tedy provést zápočet této pohledávky ČSTS vůči svým pohledávkám.

V případě pohledávky kolektivního člena vůči ČSTS z přerozdělovaných podílů dle § 9 odst. 3 Finančního řádu, kde je stanovena povinnost ČSTS poskytovat kolektivním členům na jejich vlastní činnost podíl ze základních

členských příspěvků zaplacených u nich registrovanými členy vzniká nárok na tyto přerozdělené prostředky kolektivnímu členu až jejich přerozdělením na podúčty kolektivních členů v termínech dle § 9 odst. 6 Finančního řádu a uplatněním nároku na čerpání (fakturaci) kolektivním členem vůči ČSTS. Nárok na zápočet pak vzniká splatností takové oprávněné fakturace. Není tedy možné ani v těchto případech přerozdělovaných podílů členských příspěvků uhrazených individuálními členy tyto učinit předem předmětem zápočtu v souvislosti s jejich zprostředkovanou úhradou kolektivním členem.

Kolektivní člen může přistoupit k započtení svých vlastních pohledávek vůči pohledávkám ČSTS v situaci, kdy jsou pohledávky splatné (k započtení jsou totiž způsobilé jen takové pohledávky, které lze uplatnit u soudu). Započtení musí být provedeno prohlášením vůči druhé straně, přičemž zákon nestanoví formu tohoto prohlášení. V daném případě ovšem doporučujeme, aby tak bylo provedeno písemně. Účinky tohoto jednání pak nastávají doručením druhé straně (bez potřeby jejího souhlasu se započtením). Pohledávky, které jsou vzájemně započítávány, musejí být v prohlášení řádně specifikovány. Započtením se obě pohledávky zruší v rozsahu, v jakém se vzájemně kryjí.

Závěr stanoviska DR:

Kolektivní člen může provést jednostranný zápočet vůči ČSTS pouze ve výši svého závazku z jím hrazených členských příspěvků či správního poplatku vůči pohledávce, kterou má u ČSTS z např. neuhrazené splatné faktury. Započtení je nutné provést písemně vůči druhé straně s uvedením pohledávek a závazků, které jsou započítávány. Jednostranný zápočet však není možný u kolektivním členem zprostředkovaných plateb jím sdružených individuálních členů.

DR ČSTS uvádí, že v souladu s ustanovením čl. 2 odst. 4. Statutu DR ČSTS bude toto stanovisko předáno VR ČSTS.

Uvedené stanovisko schváleno usnesením DR ČSTS dne: 15. 12. 2019

Za DR ČSTS

Mgr. Jiří Vrána
předseda DR